

Rozhovory se životem

28

OBSAH

1. Víra a poznání-----	5
2. Rozhovory -----	7
3. Příroda-----	10
4. Dobro a zlo-----	15
5. Vyprávění tělesně postiženého dítěte-----	18
6. Čelní čakra-----	21
7. Skrytá síla-----	22
8. Tělesná disharmonie-----	25

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Zázraky se dějí všude, ale ne stejné. Ve vaší zemi je zázrakem, jestliže Bůh plní vůli prosícího. V naší zemi je velkým zázrakem, jestliže prosící plní vůli Boha.

Anthony de Mello

Víra a poznání

Životním cílem a snažením většiny lidstva planety Země je hledání štěstí. Průběh života, jeho povinnosti, mezilidské vztahy, životní ideály - vše je zaměřeno na vnější štěstí, které se člověk domnívá najít v úspěchu, moci, bohatství a chvále. Protikladem vnějšího štěstí zůstává mnohem cennější a krásnější štěstí vnitřní. Vyrůstá z víry a poznání, protipólů hmotných přání a darů. Ne všichni si uvědomují rozdíl mezi vírou, ovlivňovanou představami a přáním člověka, a mezi poznáním, nepodléhajícím rozumové činnosti a pozemským hmotným zákonům.

Víru lze přirovnat k viditelnému záření slunce, vnímaného smysly a rozumem.

Poznání znamená toto záření nejen vnímat, ale stát se částí pramene, z něhož vychází.

Víra je záření, hledání pravdy, poznání, je její prožití.

Čistá spirituální pravda se často odlišuje od víry a pravdy hlásané člověkem. Jak již bylo řečeno, je přizpůsobována jeho představám a přáním. To potvrzují všichni, kteří dosáhli určitého stupně vnitřního poznání:

Tereza z Ávily:

„Ach, Pane můj, jak je všechno jiné! Jak krásné je čistou pravdu poznat, nejen o ní mluvit!“

M. Prescott Montague:

„Jakmile jsem zvládla „šed“ svého denního života, stala jsem se součástí života pravého a jeho krása mě plní nevyslovitelnou blažeností. Mám vše, jsem ve všem a vše je ve mně. Miluji všechny životy a ony milují mě. Můj Pane, krásu tvé blízkosti nemohu vyjádřit slovy!“

John Ruskin:

„Dosáhl jsem poznání stálé přítomnosti vše tvořící a udržující síly univerza, Boha. Náboženské pocity nebrály v tomto poznání rozhodující úlohu. Jeho blízkost mě naplňuje nesmírnými pocity štěstí, harmonie a sounáležitosti s přírodou, se všemi životy, s celým kosmem. Pro jejich krásu chybí lidské řeči slova.“

To je štěstí po němž člověk touží, štěstí, které ho uspokojuje a naplňuje nejen dočasně, jako je tomu u pocitů vyvolaných hmotnými úspěchy, ale po celý život. Harmonie, láska, vnitřní mír a univerzální síla Nejvyššího stává se živou součástí jeho osobnosti. Zdůrazňuji, živou součástí. Všechny tyto dary nosí každý z nás od narození ve svém nitru, ale většinou zůstávají k životu neprobuzeny.

Kdo chce vnímat jejich energie a impulzy, vedoucí k poznání, musí se učit žít ve svém nitru, ne zevně. Musí přeslechnout hlučné volání vnějšího světa a učit se odolávat lákání hmoty a smyslů. Touto snahou proudí světlo vnitřní reality stále silněji do našeho vědomí, až dospějeme od víry k poznání.

Již hledání samo přináší velké obšťastnění, i když není cestou lehkou. Začíná přísným poznáváním a kontrolou sebe sama a vytrvalým bojem proti vlastním nedobrým návykům, slabostem a chybám. Ty jsou v lidském vědomí zakořeněny tak silně, že boj proti nim, není-li dostatečně silný a vytrvalý, trvá nejen roky ale i mnohé inkarnace.

Stuart Chase, literát známý hledáním vyšší pravdy, si předsevzal během jednoho týdne změnit svůj život a jít jen čistou, vnitřní cestou. Předsevzaný úkol nesplnil, ale poznal sílu požadavků, návyků a slabostí svého ega, jejichž intenzity si doposud nebyl plně vědom.

Namísto 168 hodin v týdnu byl schopen dodržet svoje předsevzetí pouhých čtyřicet hodin. Ale poznal a přiznal si sílu vlastních zábran. Prohloubil kontrolu svého myšlení a cítění, uvědomil si, že vnitřní pokrok nezná velké skoky, jen pomalé, velmi pomalé krůčky. Jen ten, kdo neztratí trpělivost, vůli a důslednou kontrolu sama sebe, dosáhne cíle: poznání doposud neznámého a prožití blízkosti Nejvyššího.

Cílem každé nové inkarnace je oproštění se ode všeho pomíjejícího a snaha po přiblížení se absolutnu, věčnosti. Bohatství hmotného života je jen dočasná životní půjčka. Vnitřní poznání, bohatství lásky k Tvůrci a bližnímu, dobra a etické čistoty jsou zárukou věčného bohatství života nadcházejícího.

Rozhovory :

1. Kdo je Bůh ?

Nejvyšší duchovní kreativní síla, nejvyšší Lásky a inteligence univerza, první a nejvyšší příčina všeho života.

2. Kde najdu důkazy o Jeho existenci a působení ?

V uvědomování si a pozorování příčin veškerého dění. Neexistuje působení bez příčiny.

3. Bude člověk jednou schopen tajemství Boha pochopit ?

Až splní cíl, který si přinesl jako životní úkol při svém stvoření, dosažení dokonalosti. Pak se bude Bohu podobat a bude mu možné Jeho Tajemství poznat a pochopit.

4. Prvním božským stvořením je Kristus, který jediný nebyl stvořen jako duál. Je nositelem tvořícího principu jako Bůh. Bůh tvořil duchovně, oddělováním svého světla, božích jisker, které Kristus vybavil fluidálním tělem.

Přestupky proti božským zákonům růstem pýchy, egoismu, sebezpečenování a touhou po moci došlo u provinilých stvoření k odpadu od Boha a k roztržení duálového spojení. Jaké to mělo pro ně následky ?

Následky odpadu od Boha jsou známy: postupné zhmotňování těla, přiměřeně danému provinění, přechod z původních nadhmotných dimenzí do nově stvořených polohmotných nebo hmotných prostorů, roztržení duálů a nutnost práce na získání původní čistoty v průběhu dalších životních, vývojových cyklů.

Duálové spojení je vzájemný přenos síly, lásky, vůle a harmonie. Roztržení duálového svazku byla bezohlednost duálových párů nejen k sobě navzájem, ale i vůči jejich Tvůrci a Kristovi. Nejsilněji se projevila ve změně vědomí a ve ztrátě vnitřní síly provinilých duší. Tam, kde byla dříve síla dvojnásobná, zůstala jen oslabená síla jedince. Čisté kreativní vědomí bylo zatemňováno dobrovolně přijímanou negativní energií, která vedla ke ztrátě fluidálního těla, jehož substance se zhmotňovala s rostoucími probřešky až k úplné materializaci.

Pokud nedošlo k zatížení proviněním proti božské zákonitosti, přecházela vnitřní síla, o níž mluvím, automaticky od jednoho duálu ke druhému. Tvořili navzájem pevnou jednotku v myšlení, pocitech, jednání, v lásce k ostatním stvořením a ke společnému Otci. Provázeli stejnou vůlí, představami, snahou splnit svůj cíl - dosažení dokonalosti - žili v obštasňující harmonii a míru.

Nesrovnávejte duálové spojení s pozemským manželstvím. V duchovním duálovém svazku neexistuje elektrická energie, kterou ztrácíte, čím výše stoupáte ve svém duchovním vývoji. Země je pólována elektromagneticky, v nadzemské říši existuje a působí jen vše čisté přitahující magnetismus.

K duálovému spojení dojde opět důslednou prací člověka na získání vlastní duchovní čistoty, s pomocí duchovních průvodců a duchovních rodičů. Víím, že jsem opět položil základ k další otázce: „Kdo jsou duchovní rodiče?“

Každý z vás žil před svým odchodem z původního domova nejen v duálovém svazku, ale i ve svazku rodinném, vedeném duchovními rodiči. Duchovní rodina očekává s touhou návrat svých členů a pomáhá jim během inkarnace, ale i po jejím skončení ve vývojovém růstu. Rozhodující však zůstává svobodná vůle duše samotné. Hodnoty získané během pozemské inkarnace urychlují mnohonásobně duchovní růst, protože boj proti vlastním chybám, návykům a slabostem vyžaduje na Zemi zesílenou intenzitu a vůli.

Dosáhnou-li duály určitého vývojového stupně, mohou se společně inkarnovat na Zemi s různými úkoly. Například pomáhat člověku poznávat pravdu o jeho původu a životním úkolu, seznámovat ho s cestou návratu k jeho Tvůrci a duchovní rodině. Jako příklad uvedu manželství Ödöna Vay a jeho manželky Adelmy Vay (Autorka mediálně přijaté knihy: „Tajemství kosmu - duch, síla, hmota“^X). Oba splnili svůj úkol a vrátili se v uzavřeném duálovém spojení opět do jejich světlé sféry.

5. Na Zemi je těžké zvládnout útoky negativních vlastností a návyků, které člověka Bohu nepřibližují, ale oddalují a prohlubují trvajícím odpad. Jak je zvládnout ?

---

^X Vydalo nakladatelství SANTAL, Liberec 5, Na výšinách 6, v roce 1996

Jste nositeli vůle, jejíž síly jsou veliké, pokud jste připraveni je použít. Ovládejte svoje hmotná přání a nároky, učte se ovládat svoje myšlení, cítění a skutky! Nehovořte, co byste měli dělat, ale dělejte to! Vedoucím přáním každého života by měla být prosba: „Blíž k Tobě, Otče můj!“

Blížností Boha získáte vše, co daleko převyšuje hmotná přání. Jejich útoky zmizí v získaném bohatství všeobjímající univerzální lásky, krásy a harmonie.

Pozorujte více sama sebe a učte se přiznávat si vlastní chyby. Kdo je omlouvá a zastírá, chybuje stále znovu proti božímu pořádku a zákonům, proti lásce k bližnímu a ostatním níže vyvinutým životům. Tím prohlubuje distanci ke svému Tvůrci a k uniterňní i vnější harmonii.

Nezaměřujte svůj zájem na senzace a hmotné požitky, na jednání a chyby ostatních spolužijících, ale na vlastní uniterňní růst. Žijte vědomě s myšlenkami na život současný, ale i na život příští.

Pýcha, egoismus, domýšlivost, vzájemná bezohlednost, pocity, které jsou dominantním průvodcem dnešního života na Zemi, prohlubují odpad od Boha, Lásky a harmonie, po níž každá duše touží.

Pokračování rozhovorů v příštím čísle.

Mladý vědecký pracovník se snažil přesvědčit Mistra, že věda nepotřebuje Boha, ve kterého stejně nevěří, protože dokáže vše.

„Například?“

„Dokážeme létat jako ptáci.“

„A sedět na telegrafním drátě?“

Anthony de Mello

Příroda

I když rozumově zaměřená věda nemůže a nechce věřit, že vznik a podstata života vycházejí z vyššího pramene než je hmota, z pramene, nadřazeného myšlení člověka a biologickým úvahám pozemské vědy, potvrzují životní průběhy v těle a růstu všech životních forem jeho realitu.

Vznik, vývoj a růst životů je podřízen člověku doposud neznámé kreativní síly, která se podílí na tvorbě krystalů, na existenci a aktivitě vesmírných těles tak jako na stavbě a aktivitě zvířecích, rostlinných a lidských těl. Působí nejen při vzniku životních forem, ale řídí a ovlivňuje i jejich další vývoj a růst během vyměřené doby jejich pozemské existence.

Velmi silně působí tato doposud neprozkoumaná životní síla v přírodě, podřízené vedení a působení člověku neviditelných přírodních bytostí. Naši předkové měli k přírodě mnohem užší vztah než dnešní, technicky a převážně rozumově zaměřený člověk a často se přesvědčovali o jejich reálné existenci, která během uplynulých století, přizpůsobena lidským představám, tvoří dnes podstatu lidských pohádek a bájí. Ale jejich činnost v evolučním řetězu přírody a jejich životů je zcela reálná. Některé přírodní bytosti jsou schopny zhmotnit svoje tělo - na příklad podzemní skřítkové - aby je člověk mohl vidět.

Smyslem a snahou života přírodních bytostí je dosažení výše nadřazené vývojové sféry. Kámen touží dosáhnout životního stupně rostliny, rostlina zvířete a zvíře formu primitivního člověka. Jejich vývoj stoupá nebo stagnuje, ale nejde zpět. Proto se člověk, na planetě Zemi nejvyšší životní forma, nemůže inkarnovat do níže vyvinutých těl zvířat a rostlin, které nejsou nositelem ducha, osobního vědomí, ale společné skupinové duše.

Skupinová duše řídí pomocí vyšších přírodních bytostí život jednotlivých druhů a ras, přenáší na ně instinkty a vlastnosti, řeší reakce na přicházející životní situace a sleduje cílevědomě plnění úkolů v rámci daných přírodních zákonů.

Existence vedoucích přírodních bytostí je vázána na elementy země, vody, vzduchu a ohně.

Poznat a ovládat přírodní zákony je schopen jen ten, kdo je připraven je dodržovat. K tomu je zapotřebí láska a myšlení, nezaměřené egoistickým směrem malého lidského já. Vědomí, že příroda není určena jen pro člověka samotného, který je jen malým článkem celkového životního řetězu, závislého na vzájemné podpoře a pomoci, pomáhá nalézt bratrský vztah k přírodě a poznání, že každý kámen, zvíře nebo rostlina jsou příjemci a nositeli životní síly svého Stvořitele tak jako člověk sám. Životy přírody stoupají ve svém vývojovém cyklu oddaným respektováním daných zákonů, pokorou, službou člověku a ostatním životům, s nimiž tvoří celek v životním celku univerza.

Rozhovor média s přírodními bytostmi

F. Descovich: Rozhovor s přírodou.

„Jsem rád, že s vámi mohu hovořit a zdravím vás srdečně. Většina lidí vás nevidí nebo si myslí, že jste jen pohádkové postavy.“

„I my vás zdravíme. Mluvit lidskou řečí není pro nás lehké. Žijeme zde ve vašem okolí a často vás provázíme na procházkách loukami a lesem, ale vy nás nevnímáte. Nejraději se setkáváme s dětmi. Ty nás vidí, hovoří s námi, vědí, že jsme živé bytosti. Ale ne všechny děti. Mnohé ničí a týrají přírodu před očima dospělých a rodičů.“

„Milý příteli, jsi vyšší nebo nižší přírodní bytost?“

„Co to znamená? Nejsem žádná nižší ani vyšší bytost. Jsem pracovník a plním svůj úkol sloužit lidem, zvířatům a rostlinám, tak jak to náš Otec vyžaduje.“

Můj úkol mně přináší radost, i když není lehký. Většina těžkostí vychází od vás, od lidí. Obrožujete naše životy a ničíte naši práci. Stále znovu táhnou lesem a přírodou hordy křičících lidí s tím, čemu říkáte rádio. Vycházejí z něho skřeky, které spolu s lidským hlukem plaší a straší zvířata. Stromy a rostliny se uzavírají, touží po klidu a celé okolí je z vašeho chování nemocné.“

„Já vím, je nám líto, že mnozí lidé doposud nenašli správný vztah k přírodě, která je ozdravuje, živí a sílí. Ale jsou i mnozí, kteří vás mají rádi a vděční za vaše služby přírodu chrání.“

Můžeš mně říci, co znamená na příklad nemoc stromů ? Je tomu tak jako u člověka ? Je to přirozený stav, uvědomíme-li si, že všechn život je řetězem příchodu a odchodu, růstu a zániku?“

„Všechny životy vycházejí ze společného Otce a jsou bratrsky svázány bez rozdílu vývojové výšky. Každý život má zákonitou dobu trvání, která je však často obrožována prostředím, v němž probíhá.

Jestliže je strom nemocný, je především nemocná jeho duše. Není tomu tak i u vás, u lidí ? Duše stromu onemocní tak jako duše člověka, jestliže jsou vlastní vůli porušovány Bohem dané zákony. Každý strom, květina, zvíře, celá příroda, i lidé, jsou podřízeni a závisejí na Božské harmonii. Jakmile je porušována, onemocní duše i tělo. Strom není schopen čerpat ze země potřebné životní látky a odumírá.

Ale to není jediná příčina předčasného umírání stromů, rostlin a zvířat. Dnes často umírá celý les, jestliže je jeho okolí disharmonické a přírodní elementární síly nejsou schopny zneutralizovat škodlivé látky, které člověk uvolňuje ve stoupajícím množství do vody, vzduchu a země.

Základním zákonem našeho života je láska a vzájemná pomoc. Snažíme se uklidnit zvířata, posilovat rostliny, stromy, aby unesly obrožující zásahy člověka a plnily svůj úkol. Ale naše obrožování roste.

Proč nemáte rádi matku Zemi, která vám dává obětavě svoje dary, domov a vše, co potřebujete k životu? Proč ji neustále zraňujete, betonujete a otravujete zplodinami, porušujícími její životní rovnováhu a zdraví? Tím přece škodíte sami sobě! Ale víme, že brzy přijde čas, kdy ucítíte následky svého nepromyšleného jednání.“

„Proč nemáte rádi matku Zemi a její životy?“ Protože je na Zemi, kde vládnu zisk, nepřátelství národů a války mnoho těch, kteří doposud slovu láska neporozuměli. Mají rádi jen sami sebe. Chybí jim pokora, neznají vděčnost, vzájemnou pomoc, porozumění a odpuštění. Vůli bližního respektují jen tehdy, jestliže vyhovuje jejich prospěchu a vůli vlastní.

Společný Tvůrce našich životů odměňuje silou, krásou vnitřních prožitků a zdravím všechny, kteří přinášejí přírodě lásku a pomoc namísto vykořisťování a ničení.

Příroda je naší živitelkou, ale i vzorem při plnění životních úkolů. Vzorem skromnosti a oddanosti svému Stvořiteli a Jeho zákonům, ačkoliv člověk stojí vývojově nad ní.

Goethe: Faust - Lesní modlitba:

*„Velký duchu! Dal jsi mně vše, o co jsem tě prosil.
Nádherná příroda, síla ji cítit a užívat jsou mým královstvím.
Dovoluješ mně ponořit se do jejího nitra jako do nitra věrného přítele.
Učíš mě poznávat bratry v tichém houští, ve vzduchu a ve vodě.
Tajemné, hluboké zázraky se mně otvírají.....“*

V posledních číslech „Rozhovorů“ hovoříme o přírodě a jejich službách člověku. Dnes několik poznatků o známé, oblíbené zelenině, o paprice.

Paprika, známá v Evropě pod názvem španělský pepř, pochází ze Střední Ameriky. Dnes je pěstována v celém Středomoří jako výtečný prostředek k posílení lidského organismu. Její látky posilují krevní oběh a srdce, udržují správnou hustotu krve, čímž zabraňují vzniku krevních sraženin, aktivují celkovou látkovou výměnu a činnost jednotlivých orgánů.

Nejcennější substancí je capsaicin. Propůjčuje plodům papriky ostrou chuť a působí jako ochranný prostředek proti srdečnímu infarktu, mozkové mrtvici, trombosám a migréně. Nejvíce capsaicinu obsahují malé kayenské papriky (červený nebo kayenský pepř).

Nadměrná spotřeba papriky se však nedoporučuje. Substance snižující srážlivost krve mohou zesílit sklon ke krvácení z nosu, zhoršují zánět žaludeční sliznice a zdravotní stav při žaludečních vředech. Zpomalují i hojení ran.

Mimo důležitý capsaicin obsahuje paprika karoten (provitamín A), který zvyšuje vitalitu buněk a chrání sliznice, vitamín B6, důležitý pro zpracování bílkovin a velké množství vitamínu C.

Lékaři a vědci, zabývající se výzkumem správné výživy, zdůrazňují pomoc papriky pro zvýšení prokrvování těla, při křečových žilách a těžkostech s krevním oběhem, při srdečních potížích, při aktivaci žláz a zpevňování kožního vaziva.

Paprikové substance jsou používány ve formě mastí, tinktur, ale i jako náplasti při revmatických potížích, zánětech srdečního svalu, jako přípravky pro kloktání a roztoky pro růst a posilování vlasů.

Vnitřní užívání je doporučováno při zažívacích obtížích, pro vzbuzování chuti k jídlu a ke zvýšení sekrece žaludečních šťáv.

Homeopatie doporučuje paprikové substance při klimakterických potížích, hemeroidech, potížích se žlučí, ušních a krčních zánětech.

Paprikové preparáty jako na příklad ABC-náplast, Arthodynam, Myalgol, Pecpatas, Praecordin lze koupit v lékárnách.

Nejsilněji působí látky čerstvých plodů. Pro vysoký obsah vitamínu C jsou zvláště doporučovány červené papriky. Před jídlem je dobře rozříznuté papriky pokapat olejem, aby bylo umožněno dobré využití v plodech obsaženého karotenu.

Žák chtěl svému Mistrovi vyprávět, co slyšel o ostatních na trbu.

„Počkej chvíli a přemýšlej! Je to, co mně chceš vyprávět, pravda?“

„To nevím!“

„Pomůže to tobě nebo někomu jinému?“

„Ne, to asi ne!“

„Proč mně to chceš vyprávět?“

Anthony de Mello

Dobro a zlo

Dobro a zlo způsobují životům, podléhajícím zákonům polarity, prostoru a času radost a bolest. Faktor čas a polarita existují jen na níže vyvinutých hmotných planetách, tedy i na planetě Zemi, jedné z duchovně nejnižše vyvinutých planet univerza.

Pokud zůstává vývojová duchovní úroveň člověka nízká, zůstává dobro a zlo částí jeho osobnosti. Každý člověk je současně dobrý a zlý. Jeho vůle a stupeň vnitřního vývoje však rozhodují, který z těchto aspektů u něho převládá.

Myšlenky, činy a slova vycházející z čistého srdce jsou proudy světelné energie, které uvolňují pozitivní síly a vytvářejí barvy působící pozitivně na vědomí všech životů. Opačné myšlenky, činy a slova zatěžují životy nepříznivou energií, vedoucí ke vzniku tělesných a duševních disharmonií, nemocí.

Člověk podléhá chybám a slabostem od počátku odštěpení svého vědomí od vědomí božského. Většině lidí však chybí důsledná sebekontrola a přiznání si vlastních chyb. Nehledají jejich příčinu a pramen u sebe sama, domnívají se být obětí svého okolí, výchovy, nepříznivě působících neviditelných sil a podobně. Každý člověk je však nositelem svědomí a síly zaměřovat probíhající život vlastní vůlí pozitivním nebo méně pozitivním směrem. Žádná výmluva a omluva mu nemůže odejmout zodpovědnost za učiněné nesprávnosti, nepříznivě ovlivňující jeho existenci současnou, ale i budoucí.

Nejmocnějším působením zla jsou závist, nenávisť, egoismus, sebezpreceňování, honba za mocí, úspěchem a ziskem, nadvláda rozumového vědomí nad vyšším Já, které blokováno uvolňováním negativní energií ztrácí aktivitu a schopnost sílit v člověku vůli k morální čistotě a nadhmotnému vnímání.

V každém z nás, i v lidech, které považujeme za zlé, jsou zárodky dobra a opačně. Jestliže děláme cílevědomě dobro, jsou spalovány zárodky zla světlem a pozitivní energií dobrých skutků a myšlenek. Vibrace zla slábnou tím více, čím déle proti nim bojujeme, mění svoji frekvenci a během doby jsou přeměněny

v dobro. To vyžaduje čas, vytrvalost a důslednou sebekontrolu. Životní program, který určoval celá léta naše myšlení a jednání, nelze změnit během několika hodin nebo dnů. Mnozí zvládnou proces pročišťování během několika měsíců, roků, jiní potřebují několik reinkarnací. Rozhodujícím faktorem zůstává síla vůle, důsledná kontrola myšlenek, cítění, představ, mluvení, činů, vytrvalost a doposud dosažený stupeň vnitřního vývoje.

Kosmický zákon spravedlnosti, zákon karmy, zaručuje, že se zlo, kterému jsme podléhali v dřívějších inkarnacích, k nám vrací v některém z pozdějších životů zpět. Kdo činí zlo, činí je především sobě. Zlo se vrací vždy ke svému původci, mnohdy i ve změněné formě, zpět. V jaké formě a ve kterém životě se manifestuje a působí, je ovlivňováno etickým růstem osobnosti, ale i vývojem Země mezi jednotlivými inkarnacemi proviněného.

Morálně nízké pocity a myšlenky nesmějí být potlačovány, nýbrž vědomě přeměňovány. Potlačovány ukládají se v podvědomí, kde roste jejich energie. Dosáhne-li určitého stupně napětí, vrací se zesílené zpět.

Kdo si hned při jejich vzniku uvědomí jejich nepříznivou hodnotu a okamžitě je odmítne, než se stanou součástí jeho vědomí, kdo je současně ochoten a schopen v důvěře prosit o vyšší pomoc, dosáhne jejich přepólování.

Kdo si nechce nebo není schopen negativní hodnotu procházejících myšlenek, představ a pocitů uvědomit, kdo pro ně hledá výmluvy a omluvy, ten přijímá jejich energii, způsobující duševní disharmonii a z ní vycházející fyzické a duševní nemoci.

Vnitřní růst a vývoj je možný jen tomu, kdo je připraven a schopen si v sobě dobro a zlo pomocí vlastního svědomí uvědomovat a během dne, zesíleně večer před usnutím, kontrolou své denní aktivity si učiněné chyby přiznat a příští den je nahradit dobrem.

Osvědčenou pomocí je psát si chyby, slabosti a potlačované pocity závidivosti, zlosti, žárlivosti, pýchy a podobně na list papíru. Již psaní samo je částečným uvolněním. Jsme-li si schopni přiznat, co opravdu děláme a aktivovat dostatek vůle k předsevzetí

nedobré pocity překonat odpuštěním, porozuměním, sebeovládáním a kontrolou sebe sama, vracejí se sice opět, ale stále slaběji, až je plně překonáme. Znovu zdůrazňuji, že k tomu nedochází ze dne na den. Rozhodujícím pomocníkem je vůle, důslednost a vytrvalost postiženého.

Každý máme chyby a slabosti, proto jsme zde na hmotné zemi. Naším úkolem je si je uvědomit a nahradit jejich protipólem. Každý má svůj vyměřený čas a cesty k poznání dobra a zla. Jen na něm záleží, kdy a jak je ochoten toto poznání využít.

Tvůrce zůstává dobrému i zlému stvoření stejně blízko. Přináší mu pomoc, porozumění a trpělivost. Jeho láska nezná „věčné zatracení“, dábelický vynález člověka. Je pro každou duši mostem k návratu do původního domova, dimenze lásky a dobra.

*Jako lásku, jako květy v tento nelítostný čas,
svěřuješ nám život dětí, proto chraň je, Otče náš.
Dej jim čistou duši, Pane, zvi je k stále k sobě blíž,
zpevní jejich drobné dlaně pro radost i pro svůj kříž.*

Anděla Janoušková

Vyprávění tělesně postiženého dítěte o pocitech při jeho zrození

Barbara se narodila jako tělesně postižené dítě ve tmavé zimní noci, kdy metrové závěje a chlad pokrývaly zemi. Stejný chlad plnil i srdce matky, která zrozené dítě od samého počátku odmítala.

Mráz, chladný vítr a neznámá síla mě dusily a spoutávaly, nechtěla jsem odejít, ale nemohla jsem se bránit. Marně jsem volala svého stálého průvodce a přítele: „Michale, proč mně nepomůžeš zůstat zde, v ochraně a teple?“

Ale Michal neodpovídal. Najednou jsem se cítila v tmavém tunele, na jehož konci byl všude převládající chlad ještě mnohem větší. Měla jsem strach, bránila jsem se, chtěla jsem zpět, ale bylo pozdě.

„Je to chlapec?“ Slova mé matky byla stejně studená a tvrdá jako všechno kolem mě. Otec mě držel bezmocně v rukou. Nebyla jsem schopna pohybu a dechu. Bez výkřiku jsem cítila jen chlad a velkou tlak. Pak přišla tma, hluboká noc a dlouho nic, nic...

Po probuzení byly vzpomínky na vše, co bylo dříve, smazány. Nádhera obrazů dřívějšího života se z mého vědomí ztrácela stále více. Cítila jsem se zabalena do mlhy zapomnění, z níž jsem nemohla najít východ. Tělo a duch vytvořily jednotku.

Michal mně jednou říkal, že zrození na Zemi je nazýváno „branou života“. Prožívala jsem opak. Můj duch cítil, že jeho volnost je pro určitou dobu v tomto studeném prostředí omezena, ale věděla jsem, že později učením a poznáváním bude schopen prorazit studený příkrov Země, tak jako v chladném jaru rozvíjející se krokus obrací svůj otevřený kalich slunci vstříc.

Nejhorsší bylo to, co se mnou během příštích deseti týdnů prováděli lékaři. Vědí, co tak malé dítě při jejich zásahu cítí? Vteřiny jejich přítomnosti byly pro mě hodinami a bezmocný úlek mně ochrnoval, jakmile se přiblížili. Kdo vynalezl všechny nové mučivé metody, kdo je legalizoval, kdo nahradil cítění, myšlení a intuici chladnými aparáty?

Od prvního výdechu na Zemi jsem cítila chlad, opuštěnost a samotu navzdory stálému pozorování a bezmocnost mezi mnoha pomocníky. Matka mě nepřivinula k srdci, nechtěla mě. První pocit tepla mně přinesla sestra Benedikta, pro kterou byly život, láska a pomoc náplní života.

Můj otec se o mě staral s láskou. Krmil mě a převinoval, protože matka mě odmítla kojit. Z jeho rukou proudilo teplo lásky a zirconené bezpečí. Jako ostrý nůž však unikaly do mého srdce stále znovu opakované matčiny výčitky: „Proč jsi bránil po mém onemocnění spalničkami umělému potrátu? Teď nám bude Barbara celý život přítěží, neschopna starat se o sebe sama. Co to bude za život?“

„Víš co je život?“ odpověděl otec klidně. „Věříš, že život je snaha získat pro sebe co největší kus dobrého koláče, který je určen pro všechny? Přemýšlela jsi už o tom, jaké úkoly nás v tomto životě s ní společně svazují? Příchod a zákonitost životů není náhodná.“

Kdyby matka věděla, kolikrát jsem ji prosila, když se rozhodla přerušit můj život: „Prosím, prosím, nech mě žít, nedělej to! Potřebuji zkušenosti tohoto života, abych mohla jít dál. Máme společný úkol, nech nás ho splnit. Splatím ti vše láskou a i náš společný Otec tě odmění, že nezničíš to, co již dlouho zraje.“

Rodiče si mysleli, že bezmocné, znovuzrozené dítě není schopno vnímat jejich pocity a slova. Bezmocné, nevyvinuté je jen tělo, ale duch je plně aktivní. Vnímá a rozumí všemu, co se kolem něho děje. Často jsem se snažila leskem v očích a úsměvem dát tatínkovi najevo lásku a vděčnost za každý úsměv a dobré slovo.

Nejkrásnějším okamžikem byl den, kdy jsem vnímala kolem sebe jemný vánek a zvolání: „Barbaro!“ „Michale! Proč jsi byl tak dlouho pryč? Jak často jsem tě volala!“

„Jsem stále s tebou. Dříve jsi žila jinde, ale nyní jsi na Zemi. Musíš si navyknout jinému způsobu života a akceptovat jeho zákony. Víím, že je to těžké. Bolesti provázené vibracemi lásky, porozumění a odpuštění nejsou tak silné jako bolesti vystavené chladu, lhostejnosti a nevráživosti. Bojuj proti nim láskou a odpuštěním, tím ztrácejí na síle.“

V několika měsících svého života jsi poznala jeden z nejdůležitějších duchovních zákonů. Je závislý na stavu a hodnotách duše, jak hluboko se nechá ovládat materií.

Výrazem duše jsou pocity. Čím vyšší, čistší vibrace dosáhnou, tím výše stoupají. Vibrační výška tvé duše se projevuje reakcemi na vnitřní, ale i na vnější podněty.

Představ si kmitající těleso. Čím nižší je frekvence a rychlost kmitání, tím lépe můžeš jeho pohyb pozorovat a vnímat. Roste-li frekvence kmitů, přestaneš kmitající těleso vidět. Ale nemůžeš říci, že přestalo existovat.

Tak jako zmizí pro tvůj zrak rychle vibrující těleso, nejsi schopna vnímat hmotnými smysly vysoko vibrující duchovní průvodce, ačkoliv jsou stále s tebou. To je nesmírně důležité poznání a směr cesty pro tvůj další život. Nechceš-li ztratit během pozemského života spojení s námi všemi, musíš se snažit o vyšší vibrace své duše správným životem,, kontrolou a pročišťováním vlastních myšlenek, pocitů a skutků.

Tvoje pocity jsou prsty na strunách harfy života, rozeznívané vibracemi duše. Vysoké, čisté tóny stoupají vysoko za hranice Země až k Nekonečnému a vracejí se k tobě s láskou zpět.

Tvůj pozemský život nebude lehký, ale může být krásný. Dostáváš velký dar, že tě mohu zasvětit brzo po narození do poznání, která většina lidí nezná ani na konci svého života. Tento dar je zároveň závazkem rozšiřovat na Zemi světlo a lásku!“

Vyprávění Benjamína Kleina v knize: „Znáš svého anděla“ potvrzuje poznání, že duch, nositel nesčetných zkušeností a schopností, získaných během minulých životů, je schopen aktivity i v nevyvinutém těle zrozeného dítěte. Stejný fenomén je potvrzen při klinické smrti, narkóze nebo bezvědomí.

Snad si mnozí uvědomí, jakým utrpením jsou pro dítě citový chlad a hádky již od prvního okamžiku jeho pozemské existence stejně jako hádky pozůstalých v blízkosti umírajícího.

Největším bohatstvím a pomocí pro život současný i příští je láska. Láska matky, otce a všech, kteří se navzájem potkávají při společném plnění úkolů probíhajícího života.

Čelní čakra

Nad kořenem nosu mezi obočím leží v malém důlku mezi očima šesté duchovní centrum, čelní čakra, ve starověku nazývaná Oko Boží nebo Třetí oko. Pod tímto důlkem leží v hlavě pineální žláza, jejíž činnost je v úzkém kontaktu s duchovním cítěním člověka a zrcadlí výšku jeho duševního vývoje. Ve Třetím oku se spojují proudy kosmických energií, vyzařování inteligence a kosmického vědomí člověka.

V oblasti zdravotní je tato čakra spoluodpovědná za příjem světla, spolurozhoduje v prenatalním stadiu při určování lidského pohlaví, ovlivňuje růst a aktivitu mozku, zdraví očí a uší. Její nedostatečná aktivita vyvolává zapomětlivost a zmatené myšlení. Pineální žláza uvolňuje mozkové esence, umožňující jasnozření, nadhmotné slyšení a cítění. Vnitřním růstem člověka, prací na sobě samém a růstem vnitřního vědomí zaujímá stále více kolmé postavení a zesiluje svoje vyzařování. Jeho intenzita umožňuje jasnovidcům poznat vnitřní vývojový stupeň člověka.

Optimálně vyvinuté duchovní oko je schopno odstranit negativní energie a vede člověka k řešení životních problémů ve smyslu božských zákonů. Na planetě Zemi je jen velmi málo lidí, kteří jsou schopni vyzařování čelní čakry vnímat a podle jeho intenzity poznat vnitřní vývojovou výšku člověka.

Kristus hovoří o oddělení zrna a plev, symbolu vnitřní zralosti, v přicházejícím čase strukturální přeměny planety Země. Jedním ze základních poznávacích znamení vnitřní zralosti je intenzita světla, vyzařovaného třetím okem.

Předstíranou duchovní hloubkou a pobožnůstkářstvím lze klamat jen člověka, který není schopen toto záření hmotnými smysly vnímat.

Měli bychom začít pracovat na poznávání, zlepšování a odstraňování vlastního „plevele“ a na přibližování se své reálné podstatě, duchu a jeho Stvořiteli již dnes, ne až zítra. Náš čas je vyměřen!

Skrytá síla

K vývoji procházejícího století na planetě Zemi patří i rostoucí počet médií, která se snaží zaměřovat společenské myšlení a citění lidstva určitým směrem.

Medialita je otevírání se kosmickému dění, pohled za hranice lidského rozumu a logiky. Její existence vyvolává u mnoha lidí nesprávné asociace, ale není nic neobyčejného. Mediální schopnosti vlastní v rozdílné intenzitě každý člověk. Jejich výška a hodnoty jsou ovlivňovány morálními hodnotami mediálního jedince a jeho vnitřním vývojovým stupněm. Jestliže je medialita využívána hmotně a čerpá převážně z rozumové aktivity, provázené zesílenou představivostí média, snahou po společenské dominanci a hmotném zisku, podléhá působení nižšího astrálu. Tento druh mediality je v současné době na Zemi nejčastějším duchovním spojením, proto je zapotřebí přijímat výroky samozvaných spasitelů lidstva a proroků s důslednou kontrolou a oprávněnými pochybnostmi.

Čistá média neprodávají spiritistické pravdy na veřejném trhu, ale působí v uzavřených kruzích. Jejich cílem nejsou senzace a předpovědi, ale pomoc člověku v těžkostech procházejícího života, pomoc při zlepšení jeho etické úrovně a vztahu k ostatním pozemským životům, pomoc při poznání pravdy pravé existenční podstaty člověka a jeho návratu k vnitřní harmonii a míru.

Čistých médií je na Zemi málo. Jejich požadavky na sebekontrolu, pročišťování vlastních chyb, slabostí a návyků je pro většinu lidí fádňí a nezajímavé. Raději vyhledávají senzační údaje nižšího astrálu, aniž by si uvědomili nebezpečí tohoto mediálního spojení, které je v nelehčím případě ochuzuje o životní sílu.

Medialita člověka se projevuje i v plnění denních úkolů. Ne každý z nás je pro kosmické inspirace stejně vnímavý. Silnou mediální transparentci vyžaduje například kreativita básníků, komponistů, malířů, vynálezců, ale i ostatních uměleckých směrů. Umělci přijímají obraz budoucího díla, jehož originál je v nadzemských dimenzích, formou inspirace.

Ale i nároky denního života a řešení jeho problémů jsou ovlivňovány mediální inspirací. Může být zaměřena pozitivně nebo negativně podle čistoty a výšky astrálních bytostí, od kterých inspirační myšlenkové impulzy přijímáme. Proto je nutná stále znovu zdůrazňovaná myšlenková a citová kontrola.

Medialita nemá nic společného s náboženskými představami, institucemi a jejich požadavky. Je pravěkým dědictvím lidstva a nelze ji odsuzovat jako abnormalitu, jak to mnozí ze strachu nebo z nevědomosti dělají. Jejím základním požadavkem je láska. Láska je klíčem, který otevírá bránu kosmu, energetickým proudem, který přivádí člověka k poznání pravé životní reality a umožňuje mu příjem střídavého působení energií mikrokosmu a makrokosmu, Země a univerza. Jestliže jsme například hluboce osloveni krásou a životem v přírodě, prostoupí nás pocit vnitřní harmonie, radosti, obdivu a lásky ke všem jejím životům. V tomto okamžiku jsme pomocí mediality v souznění s kosmickou harmonií a láskou.

Při mediálním projevu dochází ke spojení vyššího Já média s duchovní osobností, která ho používá jako prostředníka pro spojení mezi hmotným a nehmotným světem.

Médium, které v nás svými projevy vzbuzuje strach, staví svoji úlohu, osobnost nebo osobnosti svých spolupracovníků na vyšší místo, nečerpá z čistého pramene a vytváří v našem vyšším Já blokády, které ochromují možnost vnitřního růstu. Nejlépe je odejít z prostoru, jestliže v nás projevy tohoto média vzbudí stísněnost, strach, chtivost po senzacích a zvědavost.

Setkání s projevy čistého média jsou naplněny radostí a láskou.

Potřebujeme se honit za senzacemi a pochybnými předpověďmi? Vše, co toužíme a potřebujeme vědět, je skryto v našem vlastním nitru, v hodnotách vlastního myšlení, cítění a jednání. Jakmile jsme zralí poznat pramen čisté pravdy, jsou pro nás duchovními průvodci připraveny situace nebo setkání, která nás k jejímu prameni dovedou. Zda ji přijmeme, ponechávají naši svobodné vůli.

Mediální transparenční, spojení s kosmickou realitou, zvyšuje práce na „poznávání sebe sama“, pročišťování myšlenek a snaha o překročení hranic rozumového vědomí tolerancí vůči poznatkům nadhmotným.

Protože žijeme v prostoru zákonité polarity, musíme se učit rozlišovat mezi dobrými a méně dobrými inspiracemi. Velkým pomocníkem je, jak již bylo uvedeno, důsledná kontrola myšlenek, pocitů, mluvení, skutků, ale i důvěra ve vyšší pomoc.

Vyslovujme častěji během dne jméno Ježíše Krista. Toto jméno je manifestací silné božské energie, která stojí každému člověku, nezávisle na jeho náboženství, kultuře a společenském postavení, stále ku pomoci proti útokům negativních sil a při řešení životních problémů.

Ne všichni věří na tuto sílu, ale i ti, kteří doposud nedospěli k důvěře v reálnou existenci vyšší pomoci, jsou provázeni Kristovou pomocí a silou.

Tak, jako byly v době ledové živé zárodky zdržovány přírodními živly ve svém růstu a později kontaktem se světlem, teplem, vodou a různými organickými substancemi aktivovány k plnému životu, najde jednou i ten, kdo dnes bojuje s pochybnostmi na nadhmotnou realitu, probuzení z duchovní letargie a dospěje k Poznání. Teprve pak si uvědomí nádheru a bohatství života, se kterým dnes často bojuje.

Literatura: S. Wallimann

Síla víry - jak hovoříme a myslíme.

Během letu sdělil pilot cestujícím, že letadlo má technické problémy, které není schopen zvládnout. „Jen Bůh nám může pomoci!“ Cestující, který dobře nerozuměl, se zeptal vedle sedícího faráře, co pilot říkal.

„Že nemáme naději na záchranu!“

Anthony de Mello

Tělesná disharmonie

„Ten, kdo hledá zdraví, musí si nejprve uvědomit, je-li připraven v budoucnosti příčiny své nemoci opomíjet. Jen pak mu může být pomoci.“

Sokrates

Hmota a její formy podléhají zákonům změny a rozpadu. I hmotné lidské tělo podléhá těmto zákonům, pokud člověk není schopen ovládat materii duchem.

Zařazení do zákonů lineárního času a jeho polarity, minus a plus - minulost a budoucnost, je provázáno zeslabováním a odbouráváním tělesných energií, slábnutím a stárnutím lidské physis a jejím zánikem, což však neznamená ztrátu života. Primární složkou lidské osobnosti je duch a jeho obal, duše, které stojí mimo tuto zákonitost. Pro ně neexistuje čas a prostor a jejich existence je věčná.

Nedobré myšlenky, představy, činy a slova uvolňují negativní energie, které vytvářejí napětí v duši. Zneužíváním svobodné vůle a přestupky proti božské zákonitosti je harmonie porušována.

Duše se snaží nepříznivé napětí uvolňovat pomocí vylučovacích orgánů těla. Jestliže však člověk podléhá stále znovu nedobrym návykům a nedostatečné kontrole svého myšlení, pocitů a mluvení, není duše schopna stoupající napětí zvládnout a nepříznivé energie přecházejí do jednotlivých orgánů. Narušují a blokují jejich činnost, což se projevuje zdravotními potížemi, záněty a nádory. Kdo chce být zdravý, musí změnit svůj vnitřní a vnější život. Jen nepatrný počet nemocných je přístupný těmto požadavkům. Ostatní raději otravují svoje tělo chemickými prostředky, které ve velké většině neodstraňují původ nemoci, ale tlumí jen její příznaky a bolesti.

Mnohé příčiny těžkých nemocí vycházejí z provinění v minulých životech. Jestliže nemocný změní svoje nesprávné myšlení, jednání a životní zvyklosti, může u něho dojít ke zlepšení nebo uzdravení pomocí neviditelnými pomocníky předávaného čistě-

ho magnetismu nebo pomocí lékařské vědy, alternativní medicíny a různých léků.

Léčebný proces je blokován, jestliže nemocný začlení nemoc do svého vědomí jako neodvratný proces, jako osud, které považuje za nezměnitelné. Mnohý nemocný sugeruje sobě a svému okolí nemoci, aby na sebe upozornil, získal více lásky nebo pozornosti spolužijících, aby prosadil svou vůli a upevnil dominanci nad blízkými spolužijícími strachem ze smrti. Jen ten, kdo zůstává pánem nad svým „malým já“, je schopen ovlivňovat a řídit elementární síly tělesných orgánů k harmonické spolupráci ve prospěch těla i duše. Primárním životním faktorem je duch a tělo následuje jeho impulsy.

Nejsilnějšími zdraví ohrožující aspekty jsou nedobré duševní stavy jako závist, žárlivost, zlost, sklon ke kritice a pomlouvání, domýšlivost, lhaní, požívačnost, strach, starosti, zoufalství, chamtivost, nedostatek sebeovládání, lásky a porozumění pro ostatní životy a další nedobré návyky.

Kdo je schopen nahradit je důslednou sebekontrolou a přiznáním vlastních slabostí, odpuštěním, snahou o porozumění, pocity lásky, radosti a vděčnosti, myšlenkami dobra, vzájemné pomoci a bratrství k ostatním životům, uvolňuje v duši vysoký potenciál pozitivní síly, která harmonizuje její stav a tím i stav jí podřízeného fyzického těla.

Mnohé nemoci a těžkosti jsou vzácnou životní školou, která umožňuje zamyslet se nad průběhem dosavadního života a jeho hodnot a vede člověka k jeho změně. V průběhu nemoci získává určitý stupeň duševní zralosti a schopnost poznávat probíhající existenci nejen z hlediska hmotného, ale i působením ducha. Mnohý, kdo celý život popíral realitu svého Tvůrce, vrací se v době nemoci k Němu a volá o pomoc, protože cítí, že lidská pomoc nestačí. Upevní svoji víru v Boha, snaží se pozitivně změnit svůj život a tím dosáhnout i zdraví.

Nemocným, kteří hledají pomoc, doporučuje duchovní učitel Emanuel následující modlitbu. Vychází-li z dobré vůle se změnit a z vroucího srdce, nezůstane nevyslyšena:

„Otče, mnoho mě tíží a bolí. Ale vše kladu s vírou v pomoc do Tvých rukou. Tvá vůle se staň! Pomoz mně poznat příčiny toho, čím trpím!

Vím, že vše potřebuje čas. Chci být trpělivý a silný v jistotě, že mě provázíš.

Děkuji za ochranu a lásku, děkuji za pomoc a sílu!“

Velký význam má pro nemoc správná výživa, harmonie s přírodou, která přináší množství léčivé síly prostřednictvím stromů, bylin, barev a oživující energie vody, vzduchu a země.

Pro lidské zdraví je nutná i životní síla, obsažená v čerstvé živé potravě, nezatížené chemickými zplodinami, vyhýbání se požitkářství a náruživostem a dodržování patřičné hygieny.

Zdravé životní podmínky a pročišťování fyzického těla je současným pročišťováním duše a růstem k vnitřní i vnější harmonii - ke zdraví.

*Ne, nemám ve zvyku se modlit z modliteb.
Říkám vždy prostě jen, můj Pane, co ti chci.
Pro mne je modlitba jak výkřik k nebesům.
To láska zavolá, to radost, to můj žal.
To vděčnost, Pane můj, jenž dáváš tolik strun
do srdcí dětí svých, že stačí na chorál.*

Anděla Janoušková